

Via Laietana 57, 4t 3a, Barcelona (08003) Tel 93 317 31 51, sindicat@catac.org

Juliol 2013

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

EL CONTRAINFORME (9/12) (Sobre l'Informe per a la reforma de l'Administració)

5.4. Tercer capítol, titulat: Orientacions i línies d'actuació (Segona Part)

8. *...limitar específicament l'estatut funcional a les funcions d'autoritat, professionalitzar les relacions laborals i flexibilitzar les regulacions de personal* (pàgina 23). És a dir, fora de la policia i els jutges, tots laborals. Aquest règim resulta molt avantatjós. Permet fer expedients de regulació d'ocupació (acomiadaments col·lectius), acomiadaments particulars per als empleats "discolos", situar la persona adequada en el lloc adequat encara que sigui de fora de l'Administració, assegurar-se que la imparcialitat (per inexistència) no suposi una trava als interessos del grup governant o econòmic ("tanto monta") de torn.
9. *Internalització de la intel·ligència i externalització del tràmit* (pàgina 23): Com dèiem més amunt, els hi va agradar als "experts" la frase *internalitzar el talent i capitalitzar el coneixement* (pàgina 10) així que ara en fan una variant. El que passa però és que on abans deien que calia *capitalitzar el coneixement*, reservant la "internalització" al "talent", ara, per contra, internalitzen el coneixement (que li diuen "intel·ligència"). En definitiva, s'acaben fent "la pitxa un lío" en un bord intent de fer-se passar per il·lustrats quan el que acrediten és un manifest snobisme i una absència total de sentit del ridícul.
10. *...establir, com a relació d'ocupació de caràcter general per a la resta* (llocs que no impliquin exercici d'autoritat) *de funcions i tasques desenvolupades per empleats, el règim de contractació laboral* (pàgina 23). És la seva obsessió i la finalitat última d'aquesta "basura" (més il·lustratiu que no pas escombraria) que anomenen Informe. Tanmateix, per assolir aquest objectiu resulta que els "savis" experts semblen ignorar que hi ha obstacles constitucionals que impedeixen que la Generalitat pugui adoptar mesures de tal envergadura atès que es tracta, aquesta qüestió, d'una matèria, exclusiva de l'Estat: Ni més ni menys que capgirar el sistema de funció pública vigent, abandonar l'anomenat "sistema continental" i passar-se al "sistema anglosaxó". En definitiva, tot un despropòsit. En la mateixa línia, podrien haver decidit annexonar-se la lluna. Això

sí, temps, recursos i diners destinats a planificar bajanades en matèries sobre les que no es té competència amb l'agreujant de que no s'exerceixen com cal les pròpies competències.

11. **Qualifiquen de maneres de fer periclitades el sistema d'oposició, que menyspreuen qualificant-la de "memorística", i els ascensos per antiguitat** (pàgina 24). Per començar no existeixen els ascensos per antiguitat, motiu pel qual, aquests experts, ja no saben de què estan parlant. Per continuar l'oposició significa contrastació competitiva de coneixements i al seva finalitat és triar les persones que millor acrediten aquests coneixements. Naturalment, això dificulta, en part, que pugin triar amics, parentela, militants o qualsevol altre que els hi pugui interessar per tal de mantenir la clientela política que els hi assegura una representació suficient a l'òrgan legislatiu per continuar mantenint el règim polític adient als interessos dels grups als que representen.
12. **Flexibilització de la provisió de llocs, permetent obrir-la al reclutament extern** (pàgina 25). Així per assolir més ràpidament els objectius de situar la gent adequada en el lloc adequat, resulta possible obviar "l'oposició memorística" o els mèrits acumulats per part dels que porten molts anys a l'Administració, per part de tots aquells que presten els seus serveis d'una forma professional i milloren dia a dia el seu currículum per tal de realitzar una carrera administrativa en base als seus mèrits.
13. **Ajustament dels salaris als nivells de referència** (pàgina 26). No diuen quins han de ser aquests "nivells de referència", però clarament resulta que es refereixen als del sector privat que ja s'han ocupat de reduir a la seva mínima expressió. El que passa és que els nostres també han estat reduïts fins i tot en superior grau que els del sector privat. Portem acumulades reduccions del 30%. Clar que aquests brètols pensen que encara hi ha marge.
14. **Generalització de les retribucions variables lligades al rendiment** (pàgina 26). Naturalment la intenció seria que el tram (o potser la totalitat) de retribucions variables sortís de les que ja es cobren, tal com va passar en el seu dia amb els tiquets menjador: ens congelaven la paga i amb aquests diners, els nostres, retribuïen les empreses que s'hi dedicaven. Igual va passar amb els plans de pensions, a costa de l'actualització de les nostres retribucions es varen passar els nostres diners a La Caixa, que continua gaudint d'ells. Ara, amb aquest sistema, podran distribuir part de les nostres retribucions entre aquells que formen part del seu pessebre, per la via de decidir que són els que més produeixen. Les retribucions han de ser fruit de les tasques assignades al corresponent lloc de treball i, si no es compleixen satisfactòriament per això hi ha un règim sancionador i, si aquest no s'aplica en els gairebé nuls casos en que podria ser susceptible d'aplicar-se, no és problema del col·lectiu del treballadors de la Generalitat.
15. **Obrir pas a processos de desvinculació d'empleats públics** (pàgina 26). Aquest punt, juntament amb el punt 10, constitueixen el rovell de l'ou d'aquesta "piltrafa" d'Informe. Acomiadament lliure de treballadors de l'Administració. De fet es tracta del pas següent al del citat punt 10. Primer et laboralitzen sota l'excusa de flexibilitzar plantilles i després t'apliquen les recents reformes laborals per a acomiadar-te sense problemes i, sense cap indemnització que mereixi aquest nom. Només per aquests dos punts, tots els empleats de l'Administració hauríem de deixar el que estem fent i dedicar-nos "full-time" a respondre a l'Administració, conjuntament amb les

organitzacions sindicals i també a banda d'elles. Quan vulguem reaccionar, el full-time, l'haurèm d'esmerçar per buscar una feina que no trobarem. O és que algú pensa que aquesta crisi no anirà a pitjor. Com s'ha dit per activa i passiva, no es tracta ja de defensar la nostra estabilitat en el lloc de treball com a empleats públics, es tracta de defensar els mateixos serveis públics dels quals, no tan sols nosaltres, sinó també, i especialment, en són usuaris els nostres pares i els nostres fills. La nostra passivitat d'avui, serà la nostra misèria de demà.